

Kutsal Olmak - 2.

İmanlı olmamız Mesih ile birleşmemiz anlamına geliyor; Mesih ile birleşmemiz (Romalılar 6:3-5, 8, Galatyalılar 2:20; 3:27, Efesliler 2:6)¹ Tanrı ile sonsuzlukta, sonsuzluk boyunca paydaşlık içinde yaşayacağımız anlamına geliyor.

Mesih ile olan mistik birleşmemiz, bizlere Mesih'in olduğu yerde olmayı getiriyor (Efesliler 1:3, Vahiy 3:20-21):

Yuhanna 14:3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olacaksınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Bize bağışlanan bu lütuf sadece bir gerçeği akılda bilmek şeklinde durmaz; imanla birleştiğimiz Mesih ile olan diri paydaşlığımız aynı zamanda bizleri düşüncede, sözde ve eylemde bu lütfeye layık bir şekilde yaşamak için zorlar:

Romalılar 6:11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.

Böylece iman ile birlikte düşünüşümüz önceki yaşamdan farklı olarak değişmiştir; duygularımız ve zevklerimiz *dünyasal yaşama* göre (*bedene göre*) farklı olarak değişmiştir; bu yüzden de sözlerimiz ve eylemlerimiz imana dayalı olarak *Mesih'siz dünyanın* yaşamdan ayrılmıştır.

¹ Efesliler 2:6 Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesih'le birlikte diriltip göksel yerlerde oturttu. Koloseliler 1:18 ayetinde Mesih ve Kilise arasındaki ilişki '*beden ve baş*' şeklindeki diri bir birleşmişlikle ifade edilmektedir (*krş.* Koloseliler 2:12-13; 3:1-3).

Tanrı'nın Sözü'ne iman, burada yazılı olana göre yapmayı ve yaşamayı gerektirir; Kutsal Kitap'ta açıklandığı şekli ile Mesih'e iman, emirleri ve yasakları ile yazılı olana göre yapmaktan ve yaşamaktan hoşnut olmayı getirir. Düşüncelerin, duyguların, sözlerin, davranışların böyle köklü değişimi bir anlamda bizim yeniden doğmamız ile de ilişkilidir.

Bu yüzden kutsallık, sadece günahlardan ve hatalardan kaçınmak; ve kendini dünyanın lekelemesinden korumak ile ilişkili olarak düşünülürse insanlar ne yaptıkları ve ne kadar yapabildikleri; ne yapmadıkları ve ne kadar yapamadıkları şeklinde kişisel performansa odaklanma hatasına düşebilirler –*ancak Kutsal Yazılar işler ile satın alınabilen bir kurtuluş öğretmediğinden bunun anlamı olmaz*. Elbette ki Tanrı Sözü'nde açıklandığı şekli ile yapmamız ve yapmamamız gerekenlere dikkat edip, yaşamımızı korumak ve Mesih benzerliğinde devam etmek için gayretli olmalıyız. Ancak bu gayretimizin kaynağında olan şey daha yüksek bir hayatı özlemek olmalıdır; kutsallık için olan gayretlerimizde yüreğimize cenneti alarak yürümenin getirdiği esenlikle Mesih'te güçlenerek ilerleme tutkusu olmalıdır –*vasat yaşamlara razı olmamalıyız*. Öyle ki, Mesih bizde parlansın, Mesih bizde görülsün. Yani yaşamımızın merkezinde Mesih (Efesliler 1:5, 11) olmalıdır. Ancak bu gayrette zayıflıklarımız daima aklımızda olarak yürürsek, düştüğümüz zamanlarda bile devam etmek için teşvikimiz olur. Aksi takdirde benliğe dayanarak ilerlemeye çalışırsak, başarısızlık ve düşüşlerde çabucak yorulup vazgeçebiliriz.

Mesih'in başkâhinsel duası (Yuhanna 17) bizlere nasıl kimseler olduğumuzu ve Mesih'in yolunda nasıl yaşamamız gerektiğini göstermektedir:

Yuhanna 17:22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar.

23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.

Böylece daha yüksek bir hayat; bu dünyada ama dünyadan olmayan bir hayat (Yuhanna 17: 11, 14-16) özlemi ile benliğimizi (dünyasallığımızı) çarmıha germiş olarak yaşamamız, yaşamayı istememiz ve buna gayret etmemiz '*kutsal olma*' serüvenimizdir; bize bağışlanan '*kutsal –aziz*' adına yaraşır olma ve kutsallıkta ilerleme gayretimizdir

Romalılar 13:14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

Elçisel iman, kutsallığı özlememiz için Mesih'te bağışlanmış olan lütfa dikkatimizi çekiyor:

Efesliler 1:4 O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti.

Böylece Mesih'e benzerliği hoşnutlukla arzulamak ve bu şekilde ilerlemeyi sevmek isteğimizin kökünde Mesih'te bize bağışlanmış olan lütuf söz konusudur. Bu lütuf bize sadece bu dünyadan olmadığımızı söylemiyor; aynı zamanda daha yüksek bir hayatı (göksel hayatı) özlemeyi de bağışlıyor.

Filipililer 3:20 Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz.

21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

1.Yuhanna 3:2 Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz.

“Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur” diyen Mesih'e (Matta 12:50) bakarak O'ndaki işlerde yürüme arzumuz (Matta 25:40), gökselliği özleyen ve ruhani hayatı olabilecek en yüksek seviyeye çıkarmak için çalışan bir gayret ile el ele olmalıdır.

Kutsal Yazılar yetkin (mükemmel) olmayı teşvik etmektedir (II.Timoteyus 3:17):

Tesniye 18:13 Tanrınız RAB'bin önünde yetkin olun.

Matta 5:48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de **yetkin olun**.

Ve aynı Kutsal Yazılar yetkin (mükemmel) olmak için Tanrı'nın bizi donattığını da söylemektedir:

I.Yuhanna 4:16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.

17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle çimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.

18 Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.

19 Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.

Yetkin (mükemmel) olmayı kutsal olmaktan ayrı düşünemeyiz (Hezekiel 36:25-26, Matta 5:8 krş. Matta 12:33; 23:25-26):

İbraniler 6:1 Bunun için, Mesih'in öğretisinin başlangıç ilkelerini geride bırakarak olgunlaşmaya doğru ilerleyelim...

Ve yetkin olmayı, kutsal olmak ile birlikte düşündüğümüzde Rab'de sağlam ilerlemenin mümkün olduğunu görürüz (I.Korintliler 3:10, II.Timoteyus 2:19, Yuhanna 5:24):

Matta 7:25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama **ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.**